

عنوان مقاله:

نقش مسجد در نشر معارف شیعی در جامعه عصر صفویه

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش‌های تاریخی ایران و اسلام، دوره 17، شماره 33 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسنده:

جهانبخش ثواقب - استاد دانشگاه لرستان / گروه تاریخ، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه لرستان، خرم آباد، ایران

خلاصه مقاله:

اقدام مهم شاه اسماعیل اول (۹۰۷-۹۳۰ ق.) در رسمیت بخشی مذهب تشیع در ایران و برقراری پیوند بین مذهب و سیاست در حکومت صفویه، در ایجاد وحدت سیاسی و شکل‌گیری هویت ملی و ارضی نقش عمده ای ایفا کرد. صفویان پس از تشکیل دولت دریافتند که برای تثبیت این مذهب در تاروپود جامعه و نهادینه سازی آن نیاز به اقدامات گسترده فرهنگی و تمدنی دارند. این اقدامات را با بهره‌گیری از ظرفیت تاسیسات و نهادهای دینی و علمای شیعی میسر ساختند و تلاش گسترده ای جهت اقدامات فرهنگی و عمرانی در جهت سیاست شیعی سازی جامعه و تثبیت موقعیت این مذهب به کار بستند. صفویان با بنای مساجد به منزله پایگاهی دینی که متکفل ترویج مبانی اعتقادی و فقهی شیعه در جامعه است و بازسازی زیارتگاه‌ها و امامزاده‌های شیعی توانستند که هم در نهادینه سازی و گسترش شیعه در جامعه ایران اقدام کنند و هم در گسترش مساجد و بناهای مذهبی بکوشند. هدف این مقاله، بررسی نقش مسجد در نشر معارف شیعی در جامعه ایران عصر صفویه، به روش توصیفی-تحلیلی است. یافته پژوهش نشان داده که در دوره صفویه با گسترش سنت مسجدسازی و بازسازی و اصلاح مساجد پیشین، از این پایگاه دینی با کمک علمای شیعه در ترویج و نشر معارف شیعی در جامعه بهره‌گیری مطلوبی شده است.

کلمات کلیدی:

شاهان صفوی، علمای شیعی، مسجد، جامعه ایران، معارف شیعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2009129>

